

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 2Sfk/40/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200159  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4021200159.1

## Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte právnej veci žalobcu: DREVOPROJEKT Komárno, s.r.o., Hlavná 25, Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 707 724, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k.: 11S/36/2021-168, takto:

### rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

- I.
  1. Daňový úrad Nitra (ďalej len „správca dane“) rozhodnutím č. 101133369/2020 zo 7. júla 2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie január 2014 v sume 139.400,- EUR tým, že žalobcovi znížil nadmerný odpočet DPH zo sumy 139.965,57 EUR na sumu 567,57 EUR.
  2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 101762645/2020 z 19. novembra 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil.
  3. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu doručенú Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „správny súd“) dňa 25. marca 2021. Správny súd uznesením č. k.: 11S/36/2021-168 podľa § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“) správnu žalobu odmietol ako oneskorene podanú (§ 181 ods. 1 SSP).
  4. Správny súd dôvodil, že z doručky prítomnej v administratívnom spise je zrejmé, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené 8. decembra 2020 a všeobecnú správnu žalobu mal tak v súlade s dvojmesačnou lehotou (§ 181 ods. 1 SSP) podať do 8. februára 2021. Ďalej správny súd poukázal na § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 (ďalej len „zákon o niektorých mimoriadnych opatreniach“). V zmysle uvedeného mal správny súd za to, že lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19. januára 2021) do 28. februára 2021 neplynú. S poukazom na citované ustanovenie teda žalobcovi neplynula lehota na podanie žaloby od 19. januára 2021 do 8. februára 2021 (keďže dňom 8. februára 2021 by žalobcovi uplynula dvojmesačná lehota za normálnych okolností), čo predstavuje 21 kalendárnych dní. Plynutie predmetnej lehoty následne pokračovalo po 28. februári 2021. Po pripočítaní vyššie uvedených 21 kalendárnych dní správny súd ustálil, že lehota na podanie žaloby uplynula dňom 22. marca 2021 (pondelok).
  5. Uznesenie správneho súdu napadol žalobca kasačnou sťažnosťou, ktorú odôvodnil tým, že jeho podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j) SSP). Právna norma, podľa ktorej správny

súd vypočítal lehotu na podanie správnej žaloby a správnu žalobu následne odmietol, je podľa žalobcu nejasná a neurčitá. Žalobca poukázal na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júla 2010 sp. zn. 8Sžp/1/2010 publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod R 102/2011, v zmysle ktorého nemožno nejasnosť právnej normy aplikovať v neprospech jej adresáta ale vždy v neprospech jej tvorcu. V nadväznosti na uvedené žalobca konštatoval, že správny súd aplikáciou neurčitej právnej normy zasiahol do jeho práva na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (ďalej len „Ústava SR“) a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

6. K tvrdenej nejasnosti právnej normy žalobca uviedol, že: ak zákonodarca plánoval upraviť účinnosť vecí len v nadväznosti na novelu, tak napr. k zákonu menenému v čl. 12 zakotvil § 187g prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia čl. XIII a tam žiadne prechodné ustanovenia uvedené nie sú a novelizované znenie je „Lehoty...a /v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28.2.2021 neplynú“, to znamená, že nie je zakotvené, že lehoty od účinnosti novely zákona neplynú. Žalobca k uvedenému odcitoval čl. XII a čl. XIII zákona č. 9/2021 Z. z. ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19 v znení účinnom od 19. januára 2021 (ďalej len „novela zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach“). Citovanou novelou bolo do zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach doplnené aj ustanovenie § 8 písm. a) a § 9, ktoré správny súd aplikoval pri výpočte lehoty na podanie správnej žaloby.

II.

Podľa § 181 ods. 1 SSP: fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa čl. XIII ods. 4 novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach: Zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zákona č. 92/2020 Z. z., zákona č. 155/2020 Z. z. a zákona č. 421/2020 Z. z. sa mení a dopĺňa takto: Za § 7 sa dopĺňajú § 8 až 10. ktoré znejú:

„§ 8 Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú;...

§ 9 (1) Ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; ...

Podľa čl. XII ods. 1 a ods. 2 novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach: Zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 438/2015 Z. z., zákona č. 315/2016 Z. z., zákona č. 93/2017 Z. z., zákona č. 248/2017 Z. z., zákona č. 264/2017 Z. z., zákona č. 112/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 269/2018 Z. z., zákona č. 345/2018 Z. z., zákona č. 215/2019 Z. z., zákona č. 221/2019 Z. z. a zákona č. 62/2020 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 56 ods. 2 písm. a) sa vypúšťajú slová „v ktorom možno vyzvať na rokovanie jedného záujemcu.“.

2. Za § 187f sa vkladá § 187g, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 187g Prechodné ustanovenie k úpravám účinným dňom vyhlásenia

Priame rokovacie konanie, ktoré sa začalo a neskončilo do účinnosti tohto zákona, sa dokončí podľa tohto zákona.“.

Podľa § 8 písm. a) zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach: lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú;...

Podľa § 9 ods. 1 zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach: ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; ...

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal uznesenie správneho súdu. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

8. So zreteľom na § 442 ods. 1, § 439 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP kasačný súd skonštatoval, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, smeruje proti uzneseniu, voči ktorému je prípustná a bola podaná včas. Súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť bol uhradený.

9. Po preskúmaní napadnutého uznesenia správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

10. Ako prvoradé považuje kasačný súd poukázať na zmätočnosť kasačnej sťažnosti v časti, v ktorej žalobca argumentuje nejasnosťou a nejednoznačnosťou právnej normy. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že právna norma, ktorá bola pri výpočte správnym súdom aplikovaná bola ustanovenie § 8 písm. a) zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach. Žalobca však v kasačnej sťažnosti poukazuje na nejasnosť novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach a nie zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach. Navyše, žalobca poukazuje na časť novely (článok XII), ktorá novelizovala zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní, nie zákon o niektorých mimoriadnych opatreniach.

11. Ak by aj novela zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach bola nejasná v rozsahu, na ktorý poukázal žalobca (novelizácia zákona o verejnom obstarávaní), takáto nejasnosť by nemala vplyv na správnym súdom aplikované ustanovenia § 8 písm. a) zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach.

12. Kasačný súd sa nestotožnil ani s ďalšími tvrdeniami žalobcu o nejasnosti novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach. Žalobca argumentoval, že v zmysle čl. XII novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach malo byť doplnené prechodné ustanovenie § 187g k úpravám účinným dňom vyhlásenia a že „tam žiadne prechodné ustanovenia uvedené nie sú“. Uvedené žalobcovo tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko § 187g s názvom: Prechodné ustanovenie k úpravám účinným dňom vyhlásenia a v znení: Priame rokovacie konanie, ktoré sa začalo a neskončilo do účinnosti tohto zákona, sa dokončí podľa tohto zákona, je od účinnosti novely zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach a v jej súlade súčasťou zákona o verejnom obstarávaní.

13. Námietka žalobcu, že správny súd aplikoval nejasnú právnu normu je vzhľadom na uvedené vyššie nedôvodná. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 8/2022 z 12. januára 2022 bod 20. kde sa Ústavný súd Slovenskej republiky jednoznačne vyjadril k jasnosti § 8 a § 9 zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach: ... ústavný súd bez toho, aby akokoľvek hodnotil rozhodnutia vlády prijímané počas pandémie COVID-19, dáva do pozornosti, že zákon č. 62/2020 Z. z. v otázke pozastavenia plynutia lehôt je celkom zrozumiteľný.

14. Druhá podstatná argumentačná línia žalobcu bola postavená na tvrdení, že správny súd aplikoval právnu normu v neprospech žalobcu. Ani toto tvrdenie sa neukázalo byť pravdivé. V prvom rade kasačný súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia, v ktorých pristúpil k výkladu ustanovení § 8 a § 9 zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach. Podľa uznesenia sp. zn. 7Ssk/131/2022 z 24. augusta 2022 platí, že: podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. citovaného zákona určité lehoty neplynuli v čase odo dňa jeho účinnosti (t. j. 19. januára 2021) do 28. februára 2021. Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. ustanovenie § 8 písm. a) platilo rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania. Judikatúra tunajšieho súdu už uznala, že takouto lehotou bola aj lehota na podanie správnej žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP (porov. uznesenie sp. zn. 3 Stk 2/2022). K výpočtu plynutia lehôt kasačný súd v citovanom uznesení uviedol, že: lehota na podanie správnej žaloby, ktorá ešte k 19. januáru 2021 neuplynula, týmto dňom prestala plynúť a jej plynutie pokračovalo až od 1. marca 2021.

15. Počet dní, počas ktorých lehota na podanie správnej žaloby neplynula resp. spočívala (v prejednávanej príhode medzi 19. januárom 2021 až 8. februárom 2021, t. j. 21 dní) je následne nutné pripočítať k dátumu 28. februára 2021, kedy by lehota na podanie správnej žaloby uplynula nebyť zákona o niektorých mimoriadnych opatreniach. Rovnaký výpočet použil správny súd, čím predĺžil žalobcovi lehotu na podanie správnej žaloby o 21 dní.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že správny súd aplikoval správnu právnu normu, ktorá bola v otázke pozastavenia plynutia lehôt celkom zrozumiteľná. Vzhľadom na skutočnosť, že správnou aplikáciou predmetného zákona správny súd predĺžil žalobcovi lehotu na podanie správnej žaloby z dátumu 8. februára 2021 do 22. februára 2021, je zrejmé, že ju aplikoval v prospech žalobcu. Kasačný súd preto nevzhladol dôvodnosť žalobcovej námietky o aplikácii právnych noriem v jeho neprospech.

17. Vzhľadom na uvedené vyššie kasačný súd námietku nezákonne odmietnutého podania preto kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

18. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Keďže kasačný súd nevzhladol dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol podľa citovaného ustanovenia.

19. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety SSP spôsobom uvedeným vo výroku uznesenia. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy

a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania priznané (§ 168 druhá veta SSP).

20. Senát kasačného súdu v danej veci rozhodol jednomyseľne. (§ 139 ods. 4 SSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.